

SBOROVÝ DOPIS

Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Poděbradech

VELIKONOCE 2019

Milí čtenáři sborového dopisu,

možná jste sotva dočetli ten poslední dopis s výročními zprávami a už je tu další. Snad to nevádí. Bylo mi líto přeskočit velikonoční vydání, nechat Velikonoce přebýt organizačními záležitostmi. Je čas organizovat a čas slavit. Čas zabývat se sebou a čas zvednout oči trochu výš. Těším se, že budeme slavit společně. Povšimněte si, že letos budou bohoslužby na Velký pátek až večer a čtení pašijí ve čtvrtek. Nepřehlédněte ani další pozvánky a informace (sborový den, Noc kostelů atd). Však už to znáte. Zdravím vás starokřesťanským velikonočním pozdravem:

Kristus byl vzkříšen! – Vskutku byl vzkříšen!

Martin Fér

Neděle otevřených dveří

Martin FÉR

Téhož dne večer - prvního dne po sobotě - když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš a postavil se uprostřed nich a řekl: "Pokoj vám." Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána. Ježíš jim znovu řekl: "Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás." Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, a komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou."

(Janovo evangelium 20, 19-23)

Hle, otevřel jsem před tebou dveře, a nikdo je nemůže zavřít.

(Zjevení 3)

Velký pátek, Syn člověka končí na kříži. Všechny naděje do něj vkládané jsou ty tam. Ten kdo na něj všechno vsadil – jako třeba učedníci – ten také všechno prohrál. A tak smutně sedí, snad vzpomínají, jak jim bylo. Dveře zavřené. Nejenom ty dřevěné, co mají petlici, ale i ty dveře uvnitř člověka, které způsobují, že je člověk buď otevřený, plný čerstvého vzduchu – anebo uzavřený a všechno je v něm přidušené a nezdravě zatuchlé. A najednou je Ježíš mezi nimi. Proráží ty zavřené dveře a všechno je jiné. Jestli už za svého života mnoha lidem otevíral dveře, aby dovnitř mohl zdravý průvan – tak nyní o to víc. Víra, ze které už nic nezbylo, najednou dostává novou sílu. Vzkříšení otevírá dveře, aby víra mohla vyjít z komůrky, kam ji člověk vytěsnil, ať už z beznaděje nebo ze zlé vůle. Učedníci budou moci jít ven – ven ze sebe i ven do světa - a otevírat dveře

ostatním – ukazovat na toho, kdo dveře otevírá.

"Hle, otevřel jsem před tebou dveře a nikdo je nemůže zavřít," slyší v knize Zjevení křesťanský sboreček ve městě Filadelfie. Dobře tam vědí, co to znamená život za zavřenými dveřmi. Církev právě zažívá pronásledování a věznění. Dveře bytelné, mřížované, zavřené na několik západů. Otevřené dveře znamenají svobodu – jenže ty dveře jim nikdo neotevře – leda, aby je poslal do arény mezi lvy. Přesto – svět se diví – i za těmi zavřenými dveřmi žijí svobodně. S nadějí. Jakoby dveře nebyly zavřené. Apoštol Pavel si ve vězení zpívá, jakoby žádných dveří nebylo. Hle otevřel jsem před tebou dveře – a nikdo je nemůže zavřít. To je síla vzkříšení, která člověkem proniká tak, že žádné jiné dveře už nemohou být neprostopné.

Naše životy bývají plné zavřených dveří. Zamykáme je zevnitř a pro jistotu zahazujeme klíč. Aby se k nám nikdo nedostal. Zamčení před světem i před Bohem se cítíme v bezpečí. Uzavření v sobě. Osamocení. A Bůh od počátku dělá všechno proto, aby ty naše dveře rozbil, aby do nich udělal díru a osvobodil nás z toho zajetí, do kterého se sami dostáváme. Aby nás vyvedl do svobody. Proto Velký Pátek, proto to největší ponížení Božího Syna. Jeho sestoupení až na samé dno – aby bylo jasné, že i na tom dně: Hle dveře jsou otevřené. Pro nás. A nikdo je nezavře. Konec našich závislostí a posedlostí, konec našemu otročení času, blahobytu, vášním, konec svázanosti vším zlým, konec prázdnotě a samotě. Hle dveře jsou otevřené. Cesta je volná tam i zpět. Je možnost návratu i nového vykročení.

Smíš žít s otevřenými dveřmi, smíš mít
(pokračování na str. 3)

Kalendář

NADCHÁZEJÍCÍ UDÁLOSTI

Čtení pašijí podle evangelisty

Marka

(čtvrtek 18. dubna, 19:00)

Velký pátek - bohoslužby

(pátek 19. dubna, 19:00)

Boží hod velikonoční – bohoslužby

(neděle 21. dubna, 9:45)

Sborový den s Davidem Sinclairem

(neděle 28. dubna, 9:45)

S Davidem Sinclairem o Skotské církvi

Večer Ekklésia

(úterý 7. května, 18:00)

S Alexandrem Flekem a Parabiblí

Noc kostelů

(pátek 25. května, 18:00)

PŘIPRAVOVANÉ UDÁLOSTI

Minitábor pro rodiče s

předškolními dětmi

(3. – 6. července)

Letní tábor pro děti

(6. – 13. července)

Sborová rodinná dovolená

(17. – 24. srpna)

PRAVIDELNÁ SETKÁNÍ

Bohoslužby

(neděle, 9:45)

Kavárnička

(pondělí, 14:30, v zimní čas od 14:00)

Setkávání maminek s dětmi

(čtvrtek, 9:00)

Biblické hodiny pro děti

(pátek, mladší 13:30, starší 14:45)

Konfirmační

(pátek, 16:00)

Mládež

(pátek, 18:30, po domluvě)

Poděbradští faráři – Pavel DVOŘÁČEK

Vladimír RUDAJEV

Po odchodu sestry farářky Taichové do důchodu v červnu 1990 je poděbradský sbor po čtvrt roku administrován br. farářem Daliborem Molnárem z Lysé nad Labem. V této době se vystřídá v Poděbradech řada kazatelů – D. Molnár, J. Kvízová, V. Hajský, V. Hajská, M. Frydrych. V červenci 1990 je téměř jednomyslně zvolen pro vedení poděbradského sboru br. farář Pavel Dvořáček, který v té době byl kazatelem v Rokycanech. Poděbradský sbor má tedy nového kazatele.

Bratr Pavel Dvořáček se narodil 9. října 1950 v rodině faráře Jana Amose Dvořáčka. Po absolvování teologické fakulty (instalace

v kostele U Salvátora v roce 1979) krátce působil v Olomouci, odkud přechází jako vikář do Hrabové. V roce 1984 se stává farářem v Rokycanech.

Do poděbradského sboru přichází 1. října 1990 a jeho instalace probíhá 25. listopadu 1990. Do práce v poděbradském sboru se zapojuje velice iniciativně. Vzhledem k tomu, že káže i v Opolanech a od roku 1995 v Hořátvi a následně ve Velenicích, posunuje se začátek poděbradských bohoslužeb z původní 9. hodiny na 9:45. To však není jediná změna v činnosti sboru. Při bohoslužbách například zavedl, že se při prvé a poslední písni stojí. Zpočátku to bylo velmi neobvyklé, zejména pro starší členy sboru, ale nyní to je to již považováno jako samozřejmost. Dále např. zakládá poděbradskou pouť (každá druhá sobota v září), organizuje schůzky s významným českými osobnostmi – tzv. Ekklesia, kde např. vystupovali filozof Erazim Kohák, biskup Jan Malý, astronom Jiří Grygar, redaktor Erik Tabery a řada dalších. Významně se věnuje práci s dětmi a mládeží, připravuje konfirmandy, účastní se dětských táborů, organizuje dětské zahradní slavnosti a každou třetí neděli v měsíci jsou rodinné bohoslužby.

Aktivitu br. faráře P. Dvořáčka lze také spatřovat v jeho snaze o neformální setkávání se členů církve. Jde např. o tzv. „Kavárničku“, kde, v podstatě na základě biblických hodin, dochází i k přátelskému posezení bratří a sester. Kavárnička se koná pravidelně celoročně vždy v pondělí odpoledne. Zakládá i novou tradici: v předvánoční době nacvičuje s dětmi a mládeží našeho sboru divadelní představení, které je pak hráno každou poslední adventní

neděli. Na konec bohoslužeb na Štědrý den, které se konají od 16 hodin, se rozsvěcují svíčky, které obdrží každý účastník bohoslužeb. Počíná se pouze dvěma svíčkami a postupně se světlo šíří v zhasnutém kostele dále, což pro mě je symbolem šíření božího evangelia.

Roku 2001 byl Pavel Dvořáček jmenován seniorem poděbradského seniorátu. Samozřejmě jako farář vykonává všechny činnosti spojené s jeho funkcí – křtiny, confirmace, svatby, poslední rozloučení a má pravidelná kázání při nedělních bohoslužbách. Za jeho působení dochází i k významné a úspěšné adaptaci naší modlitebny.

V kázáních br. faráře Dvořáčka vidím, jako nedělní účastník bohoslužeb, těžiště jeho práce. Je bezesporu vynikajícím kazatelem, který plně zaujme posluchače. Jeho kázání jsou velmi motivující, často pozitivně provokující a vedoucí k zamyšlení se nad analyzovaným textem. Klade velký důraz na to, abychom nebyli ve víře vlažní, ale abychom zaujali jasné stanovisko. Osobně jeho kázání považuji za velmi silná. Biblické písně často doprovází sám výbornou hrou na kytaru.

Svoji činnost v našem sboru končí br. farář Dvořáček, po dvacetiletém působení, v roce 2011. Přechází do Prahy, kde do r. 2015 káže v kostele u Salvátora, pak přechází ke Klimentu a 31. srpna 2017 odchází do důchodu.

Bratře faráři, za Vaše dvacetileté působení v našem poděbradském sboru, zejména za Vaše kázání, která nás upevňovala ve víře, a za veškerou bohatou činnost, Vám upřímně děkuji.

Odjínud

HOŘÁTEV

V neděli 14. dubna ve 14 hodin v Hořátvi slavnostně otevřou nově opravenou toleranční modlitebnu. Hořátev již delší dobu patří pod nymburský sbor, ale pravidelně se zde konají bohoslužby.

NYMBURK

Velkopáteční bohoslužby bude Česká televize vysílat ze sboru v Nymburce od 10:00 hodin. Pokud chcete být přítomni bohoslužbám přímo na místě, je potřeba přijít nejméně o deset minut dříve.

Nejen v Poděbradech se konají letní tábory a další akce. Také ústředí církve pořádá množství různorodých akcí, na kterých se můžete setkat s novými lidmi z církve i mimo ni. Tábory pro děti v Bělči nad Orlicí, pobyty pro rodiny s postižením i bez (taktéž v Bělči), pobyty pro prarodiče s dětmi, pro penzisty, pro mládež, kurz pro varhaníky mladé i střední generace... Můžete se také zapojit jako dobrovolníci na akcích pro účastníky s postižením. Sledujte nabídku akcí na stránkách <http://prihlasky.srcece.cz>

O tolerančních školách s Davidem Šormem

Petr NIEDERLE

17. března 2019 se uskutečnil Sborový den s mgr. Davidem Šormem, farářem z Horní Krupé. Po bohoslužbě proběhla přednáška a beseda o evangelickém tolerančním školství. Bratr farář Šorm se problematikou evangelických škol nejen teoreticky zabývá, ale v Horní Krupé z bývalé evangelické školy vybudoval středisko ekologické výchovy, zaměřené na poznávání venkovského života, přírody a ekologické etiky. Zasvěceně hovořil

o počátcích evangelického školství po přijetí tolerančního patentu, vydaného císařem Josefem II. v roce 1781, který umožnil legalizaci evangelického náboženství a následně budování evangelických škol vedle škol zřizovaných katolickou církví. Přiblížil řadu tehdejších pedagogických osobností, v čele s učitelem Janem Sluníčkem. Přítomní měli možnost seznámit se s praktickými ukázkami časopisů a knih pro děti a mládež i s některými

Pozvánka

Přihlašte se na

Letní tábory

Jako v loňském roce i letos připravujeme

tábor pro rodiče s předškolními dětmi
(v termínu od 3. do 6. července)

a tábor pro školní děti
(v termínu od 6. do 13. července).

Oba tábory se konají na stejném místě, na tábořišti „Na sluneční stezce“ u Pacova.

Bližší informace a pozvánky naleznete na sborovém webu <http://podebrady.evangelnet.cz> nebo k doptání na faře.

tiskopisy a odbornými publikacemi pro učitele. Nechyběly ani některé pomůcky, používané dětmi, jako například školní brašny nebo penály, popřípadě obrázky, které popisovaly různé tehdejší profese. Mnoho z přítomných posluchačů si povzdechlo, proč se dnešní školství z řady principů tehdejšího školského systému nepoučí.

Sborový den skončil společným obědem v Ekklésii.

Neděle otevřených dveří

(dokončení ze str. 1)

v sobě otevřeno pro druhé. Není potřeba si dělat ploty a zdi, pečlivě si vymezovat svůj privát, do kterého nám nikdo nesmí narušovat. Dveře jsou otevřené nejen pro nás, ale pro každého. To všechno znamená neděle vzkříšení, neděle otevřených dveří. Jestliže o Velkém pátku se mohlo zdát, že nad bezmocnou Boží láskou vítězí všemocné lidské zlo, jestliže se i nám dnes často zdá, že cesta Boží slabosti a bezmoci ve světě prohrává – pak v neděli velikonoční se ukazuje, že přeci jen, navzdory všemu, dveře jsou otevřené, kámen odvalen. A každou neděli, kdy se církev schází k oslavě vzkříšení (nejen k přátelskému popovídání nebo provozování starých tradic), se to znovu a znovu potvrzuje. Objevuje se sí-

la, která nám umožňuje na chvíli se nadechnout a zase načas vydržet i období, kdy se všechno zdá uzavřené, bezvýhodné, marné.

Povzbuzující na tom je, že se nemusíme spoléhat na sebe, na to že někde ve své kapse najdeme klíč, který nám otevře dveře. Že se jako jednotlivci nebo jako lidstvo proboujeme, vyvineme k tomu, abychom si dveře ke svobodě, k věčnosti otevřeli sami. To bychom se nedočkali. Vzkříšení k nám však přichází jako nečekaný a udivující dar. Po dvou tisících letech se nám možná zdá někdy až samozřejmé, že po velkopátečním dramatu přijde nedělní happyend. Ale ono to samozřejmě není. Tak jako není vůbec samozřejmé, že se v člověku na pokraji sil objeví nová vůle k ži-

votu. Učedníci už nic nečekali a právě tehdy k nim vzkříšený Kristus přišel. Nečekaně, nesamozřejmě. Kde se nedalo už nic čekat, tam přichází vzkříšený a otevírá dveře.

Většina obyvatel Jeruzaléma si ovšem ničeho nevěšila. O žádných otevřených dveřích nevědí a možná ani nechtějí vědět. Vzkříšení nebylo a není žádným očividným a nepřehlédnutelným zázrakem. Na počátku je jen několik učedníků a učednic – pár svědků, kteří vzkříšení zažili na vlastní kůži a zařadili ho do svého života. Jejich víra byla vzkříšena. Naštěstí si to nenechali pro sebe. Skrze jejich svědectví se zvěst o vzkříšení nese dál – až k nám.

Jeronýmova jednota

Tradičně ve velikonočním období probíhá v našich sborech sbírka na „Jeronýmovu jednotu“ – nadaci, která pomáhá sborům s opravami jejich kostelů, far a dalších budov.

Na velikonoční neděli proběhne ve všech sborech **sbírka** na „Hlavní dar lásky“, která

bude letos určena **na pomoc sboru v Bošíně** s opravou střechy kostela. Jsou to sousedi, tak na ně myslete. Po Velikonocích pak do konce května probíhá tzv. „Sbírka darů“ – z těchto prostředků se pak rozdělují opět sborům – část prostřednictvím seniorátu, část prostřednictvím ústředí JJ.

Do sbírky můžete přispívat jako obvykle převodem na sborový účet, hotově na příjmový doklad nebo při podomní „archové“ sbírce.

Za vaše příspěvky děkujeme, sami jsme z Jeronýmovy jednoty finanční pomoc nejednou čerpali.

Doba velikonoční

Převzato z příručky „Církevní rok pro učitele nedělní školy 2001/2002“

Velikonoce jsou historicky nejstarším a teologicky nejzávažnějším křesťanským svátkem v roce. V některých tradicích jsou dodnes počátkem církevního roku (na Západě se stal tímto počátkem advent, zřejmě pod vlivem historizujícího pojetí autora Lukášova evangelia a Skutků), protože tvoří jakýsi počátek a důvod křesťanské víry. Jejich datum bylo určeno Nikajským koncilem r. 325 na první neděli po prvním jarním úplňku. S Velikonocemi je spojeno množství obřadů, doložených již od prvních křesťanských staletí, včetně pravidla, že o Velikonocích byli křtěni adepti křtu (katechumeni).

Velikonoční období je základním stavebním kamenem jak církevního roku, tak především křesťanské víry. Kolem události vzkříšení se vytváří postupně širší a širší okruh svátků a příprav na tyto svátky, aby se tak připomněly „veliké skutky Hospodinovy“ na jedné straně, ale na druhé straně také, aby se na nic podstatného, co patří k základním obsahům víry, nezapomnělo. V zásadě ovšem platí, že každá neděle je Velikonocemi v malém. Původně se také oslavovala Ježíšova zástupná smrt a jeho vzkříšení v jeden den, smrt je zároveň oslavením (J 17,5). Proto i večere Páně je charakterizována spíše radostí, vděčností a chválami, než dojemem, že jde o pohřební hostinu. Není to smuteční vzpomínka, vždyť hostitelem je vzkříšený Pán.

„Velký den Páně“, radostná oslava Vzkříšení, je ukončena padesátý den (řecky: pentekosté) po Velikonocích, svátkem seslání svatého Ducha. Náznaky takové dlouhé oslavy lze nalézt již na konci 2. století. Ze 4. století je dosvědčen velikonoční oktáv (z lat. *octavus* – osmý), kdy při každodenních bohoslužbách a slavení stolu Páně byli nově pokřtěni katechumeni uváděni do tajemství večere Páně. Celý týden nosili bílá roucha (odtud Bílý týden),

kteřá odložili až při druhé velikonoční neděli (dle našeho počítání 1. neděle po Velikonocích), nesoucí tradiční název dle 1Pt 2,2: „jako novorozené děti“, latinsky Quasimodogeniti. Pondělí velikonoční je pak zbytek tohoto oktávu. Rovněž seslání Ducha byl věnován následný slavnostní oktáv, z něhož nám zbylo pouze pondělí.

Jak naznačují tradiční názvy nedělí podle prvních slov žalmů té které neděle i podle perikop (určených biblických textů) pro jednotlivé neděle, charakterizuje toto období připomínka Boží dobrotivé péče, Ježíše jako dobrého pastýře (J 10), jásavý chvalozpěv (Ž 66,1) a zpěv „nové písně“ (Ž 98,1). Ke konci přichází téma modlitby a prosby, Ježíšovo loučení a zaslíbení příchodu Ducha potěšitele. Čtyřicátý den po Velikonocích přichází Nanebevstoupení Páně, svátek, který ujišťuje, že pravým a jediným Pánem a vládcem tohoto světa je ten Ukřížovaný a Vzkříšený, pouze jemu patří veškerá moc na nebi i na zemi. Až teprve od 14. století je doložen svátek svaté Trojice, který uzavírá tzv. sváteční období církevního roku, další neděle nesou již jen název „po Trojici“ nebo „v mezidobí“.

Stalo se ve sboru

- Sborové shromáždění proběhlo 10. března bez velkých zádrhelů a v dobré atmosféře. Stále však platí, že rádi a dlouho debatujeme o financích místo o věcech ne tak dobře uchopitelných, ale možná podstatnějších. Snad příště.

- Spolu s kolegy z ostatních poděbradských církví jsme předali ve Speciální škole v Poděbradech výtěžek sbírky konané při lednových ekumenických setkáních. Bylo to deset tisíc korun a budou použity na nákup speciálních polohovací židle.

- Sbor koupil 3,5 ha pole v Osečku.
- 15. března farář vyrazil spolu s dalšími kolegy na deset dní do Negevské pouště v Izraeli. Dle plánu prošli s batohem zhruba 170 km jižní částí Izraele po tzv. Izraelské národní stezce. O svých zážitcích bude vyprávět

(nebo vyprávěl, záleží, kdy to čtete) 10. dubna od 19 hodin v Eklésii.

- V neděli 17. března byl hostem při sborovém dnu farář David Šorm. Více v samostatném článku.

- Na faře se začalo malovat (po výměně okna v roce 2016 a vytopení v roce 2017).

- Jeden mládežník se zúčastnila seniorátového setkání mládeže ve Mšeně.

- Léto se rychle blíží.

adresa: Českobratrská církev evangelická
Husova 141
Poděbrady, 290 01

telefon: 721-832-383
email: podebrady@evangnet.cz
web: <http://podebrady.evangnet.cz>
účet: 2400286385/2010 (FIO Kolín)

Adresát: